Nº. 217. 1856.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 in het jaar; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de zegelgelden en briefporten.

VRIJDAG 12 SEPTEMBER.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad nº. 80.) *BESLUIT van den 20sten Augustus* 1856, *bepalende de plaatsing in het* Staatsblad *van de Overeenkomst tusschen* Nederland *en* Denemarken *gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der* wederzijdsche overzeesche bezittingen *zullen worden toegelaten.*

WIJ WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gezien de overeenkomst tusschen *Nederland* en *Denemarken* op den 6den Junij 1856 door de wederzijdsche gevolmagtigden te *'s Gravenhage* gesloten, tot regeling der voorwaarden, waarop de consulaire agenten der beide Rijken in de voornaamste havens der wederzijdsche overzeesche bezittingen zullen worden toegelaten, en welke overeenkomst luidt als volgt:

VERTALING.

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, de vriendschapsbanden, die hen zoo gelukkig vereenigen, wenschende toe te halen, en aan de handelsbetrekkingen der beide natiën de meest mogelijke uitbreiding en bescherming te verzekeren, hebben erkend, dat een der meest geschikte middelen ter bereiking van dit tweeledig doel, zoude bestaan in het wederkeerig toelaten van consuls in de voornaamste havens der wederzijdsche kolonien.

Hunne Majesteiten, wenschende te gelijker tijd de verpligtingen, regten en vrijdommen Hunner consuls in diezelfde kolonien duidelijk en naauwkeurig te omschrijven, zijn overeengekomen te dien aanzien eene uitdrukkelijke overeenkomst aan te gaan, en hebben dien ten gevolge tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden: den heer Floris Adriaan baron van Hall, ridder grootkruis der orde van den Nederlandschen Leeuw, der orde van de Eikenkroon, der orde van den Witten Valk van Saksen-Weimar, der Leopolds-orde van Belgie, der orde van den Ernestinischen tak van het Huis van Saksen, der Keizerlijke Russische orde van den Witten Arend, der Guelphen-orde van Hannover en der Keizerlijke orde van Leopold van Oostenrijk, Hoogstdeszelfs Minister van Staat en van Buitenlandsche Zaken, — en den heer Pieter Mijer, kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, Hoogstdeszelfs Minister van Kolonien;

en Zijne Majesteit de Koning van Denemarken, den heer François Preben baron de Bille Brahe, Hofjagermeester en ridder der orde van Danebrog, alsmede van die der Poolster, Hoogstdeszelfs zaakgelastigde bij het hof van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden;

die, na mededeeling hunner volmagten, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de navolgende artikelen zijn overeengekomen:

Art. 1. Er worden Deensche consuls-generaal, consuls en vice-consuls toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of kolonien der Nederlanden, die open zijn voor de schepen van alle natiën, en wederkeerig worden er Nederlandsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls toegelaten in de havens der overzeesche bezittingen of kolonien van Denemarken, daaronder begrepen de eilanden Faroe en IJsland, waar evenzoo de schepen van alle Staten kunnen binnenkomen.

Art. 2. De wederzijdsche consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden en van Denemarken worden beschouwd als handelsagenten ter bescherming van den zeehandel hunner landgenooten in de havens van het ressort van hun consulair arrondissement.

Zij zijn onderworpen zoowel aan de burgerlijke als aan de strafwetten des lands, waar zij gevestigd zijn, onverminderd de uitzonderingen, die de tegenwoordige overeenkomst in hun belang vaststelt.

Art. 3. De consuls-generaal en consuls, alvorens tot de uitoefening hunner werkzaamheden te worden toegelaten, en het genot te hebben van de vrijdommen die daaraan verbonden zijn, leggen eene commissie in behoorlijken vorm over aan de regering van het moederland in welks kolonie zij geroepen zijn hun verblijf te houden.

Nadat het exequatur, 't welk zoo spoedig mogelijk door den gouverneur der kolonie zal worden mede-onderteekend of geregistreerd, is verleend, hebben gezegde consulaire ambtenaren regt op de bescherming en op den bijstand der plaatselijke overheid voor de vrije uitoefening hunner betrekking. Bij het verleenen van het exequatur behouden de betrokkene regeringen zich de bevoegdheid voor het weder in te trekken of te doen intrekken door den gouverneur der kolonie, met opgave der redenen dier intrekking.

Art. 4. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn geregtigd boven de buitendeur hunner consulaten het wapen van hunne regering te plaatsen, met het opschrift: » Consulaat *of* Vice-consulaat van . . . . . "

Het is uitdrukkelijk verstaan dat dit uitwendig teeken nimmer kan worden aangemerkt als gevende het jus asyli, noch als kunnende de woning en hare bewoners onttrekken aan de vervolging der plaatselijke justitie.

Art. 5. Het staat echter vast dat de archiven en bescheiden betreffende de consulaire zaken, tegen elk onderzoek zullen beschermd zijn, en dat geen overheid of ambtenaar de bevoegdheid zal hebben, die op eenigerhande wijze of onder eenig voorwendsel te onderzoeken, in beslag te nemen of daarvan inzage te hebben.

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas et Sa Majesté le Roi de Danemarc, voulant resserrer les liens d'amitié qui les unissent si heureusement, et assurer aux relations commerciales des deux nations tout le développement ainsi que la plus ample protection possible, ont reconnu que l'un des moyens les plus efficaces pour atteindre ce double but, serait d'admettre réciproquement des consuls dans les principaux ports des colonies respectives.

Leurs Majestés, désirant en même temps déterminer d'une manière claire et précise les devoirs, droits et priviléges de Leurs consuls dans ces mêmes colonies, sont convenus de négocier à cet effet une convention spéciale, et ont en conséquence nommé pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, le sieur Florent Adrien baron van Hall, chevalier grand-croix de l'ordre du Lion Néerlandais, de l'ordre de la Couronne de Chêne, de l'ordre du Faucon Blanc de Saxe-Weimar, de l'ordre de Léopold de Belgique, de l'ordre de la branche Ernestine de la Maison de Saxe, de l'ordre Impérial Russe de l'Aigle Blanc, de l'ordre des Guelphes de Hanovre et de l'ordre Impérial de Léopold d'Autriche, Son Ministre d'Etat et des Affaires Étrangères, — et le sieur Pierre Mijer, commandeur de l'ordre du Lion Néerlandais, Son Ministre des Colonies;

et Sa Majesté le Roi de Danemarc, le sieur François Preben baron de Bille Brahe, Veneur de cour et chevalier de l'ordre de Danebrog, ainsi que de celui de l'Étoile Polaire, Son Chargé d'Affaires près la cour de Sa Majesté le Roi des Pays-Bas;

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins-pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. 1. Des consuls-généraux, consuls et vice-consuls Danois seront admis dans les ports des possessions d'outre-mer ou colonies des Pays-Bas, qui sont ouverts aux navires de toutes les nations, et réciproquement des consuls-généraux, consuls et vice-consuls Néerlandais seront admis dans les ports des possessions d'outre-mer ou colonies du Danemarc, y compris les îles de Faeroe et l'Islande, où peuvent également entrer les bâtiments de tous les États.

Art. 2. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls respectifs des Pays-Bas et du Danemarc sont considérés comme des agents commerciaux, protecteurs du commerce maritime de leurs nationaux dans les ports de la circonscription de leur arrondissement consulaire.

Ils sont soumis aux lois tant civiles que criminelles du pays où ils résident, sauf les exceptions que la présente convention établit en leur faveur.

Art. 3. Les consuls-généraux et consuls, avant d'être admis à l'exercice de leurs fonctions et de jouir des immunités qui y sont attachées, doivent produire une commission en due forme au gouvernement métropolitain dans la colonie duquel ils sont appelés à résider.

Après avoir obtenu l'exéquatur, qui sera aussi promptement que possible contresigné ou enrégistré par le gouverneur de la colonie, les dits agents consulaires auront droit à la protection et à l'assistance des autorités locales pour le libre exercice de leurs fonctions. En accordant l'exéquatur, les gouvernements en question se réservent la faculté de le retirer ou faire retirer par le gouverneur de la colonie en en indiquant les motifs.

Art. 4. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls sont autorisés à placer au dessus de la porte extérieure de leur maison un tableau aux armes de leur gouvernement, avec l'inscription: » Consulat *ou* Vice-consulat de . . . . . "

Il est bien entendu que cette marque extérieure ne pourra jamais être considérée comme donnant droit d'asile, ni comme pouvant soustraire la maison et ceux qui l'habitent aux poursuites de la justice territoriale.

Art. 5. Il est néanmoins entendu que les archives et documents relatifs aux affaires du consulat seront protégés contre toute recherche, et qu'aucune autorité, ni aucun magistrat ne pourra d'une manière quelconque et sous aucun prétexte les visiter, les saisir ou s'en enquérir.

Art. 6. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls zijn met geenerhande diplomatieke waardigheid bekleed.

Wanneer eene aanvrage aan de regering van Z. M. den Koning der Nederlanden of aan die van Z. M. den Koning van Denemarken moet worden gerigt, zal zulks geschieden door tusschenkomst van den diplomatieken agent, te 's Gravenhage of te Kopenhagen gevestigd. Bij gebreke van zoodanigen agent, kan de consul-generaal, consul of vice-consul, in spoed vereischende gevallen, zelf de aanvrage doen aan den gouverneur der kolonie, daarbij het dringende der zaak aantoonende, en de redenen uiteenzettende, waarom de aanvrage niet aan de ondergeschikte overheid kan worden gedaan, of dat de vroegere aanvragen aan deze overheden zonder gevolg zijn gebleven.

Art. 7. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls kunnen zonder onderscheid gekozen worden uit de onderdanen van Denemarken of der Nederlanden of uit de onderdanen van ieder ander land, die gevestigd zijn of overeenkomstig de plaatselijke wetten kunnen worden toegelaten tot het zich vestigen in de haven, waar zij hunne werkzaamheden moeten vervullen.

Art. 8. De consuls-generaal en de consuls zijn bevoegd, met vergunning hunner wederzijdsche regeringen, vice-consuls te benoemen in de havens vermeld in art. 1.

Deze vice-consuls, wier benoeming onderworpen is aan de goedkeuring van den gouverneur der kolonie, worden voorzien van eene aanstelling, afgegeven òf door de Koninklijke regering òf door den consul-generaal of consul onder wiens bevelen zij werkzaam moeten zijn.

De gouverneur der kolonie kan in ieder geval, onder mededeeling der redenen van zijn besluit aan den consul-generaal of consul van het district, de goedkeuring, waarvan zoo even is gesproken, aan de vice-consuls ontnemen.

Art. 9. De paspoorten, door de consulaire ambtenaren afgegeven of geviseerd, ontslaan geenszins van de verpligting om zich te voorzien van al de stukken door de plaatselijke wetten tot het reizen of zich vestigen in de kolonien gevorderd.

Het regt om het verblijf in de kolonie te ontzeggen, of de verwijdering te bevelen van den persoon aan wien een paspoort is afgegeven, blijft den gouverneur der kolonie voorbehouden.

Art. 10. Wanneer een schip van een der Staten op de kusten van eene der kolonien van den anderen Staat komt te stranden, neemt, bij afwezigheid of met toestemming van den kapitein, de consul-generaal, consul of vice-consul, aanwezig ter plaatse van de schipbreuk of van de berging, al de noodige maatregelen tot redding van schip, lading en alles wat daartoe behoort.

Bij afwezigheid van den consul-generaal, consul of vice-consul neemt de overheid der plaats, waar het schip is gestrand, de maatregelen bij de wetten der kolonie voorgeschreven.

Art. 11. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der beide Staten kunnen, voor zoover de uitlevering van deserteurs van koopvaardij- of oorlogsschepen bij tractaat is bedongen, de hulp der plaatselijke overheid inroepen tot het aanhouden, gevangen nemen en in verzekerde bewaring houden van deserteurs der schepen, varende onder de vlag huns lands; zij wenden zich te dien einde tot de bevoegde ambtenaren en eischen de gezegde deserteurs schriftelijk op, mits uit de scheepsregisters, monsterrollen of ieder ander authentiek stuk bewijzende, dat de opgeëischte personen behoord hebben tot de manschap.

Wanneer de opeisching op deze wijze is gestaafd, is de plaatselijke overheid gehouden gebruik te maken van al de middelen in hare magt ten einde de uitlevering der deserteurs geschiede.

Na hunne aanhouding worden deze deserteurs gesteld ter beschikking van de gezegde consulaire ambtenaren, en kunnen, op aanvrage en op kosten van degenen die hen opeischen, worden opgesloten in de openbare gevangenissen, ten einde te worden gezonden naar de schepen waartoe zij behooren, of naar andere schepen van dezelfde natie. Indien zij echter binnen drie maanden na den dag hunner aanhouding niet teruggezonden zijn, worden zij in vrijheid gesteld en kunnen zij om dezelfde reden niet wederom in hechtenis worden genomen.

Het staat echter vast dat, indien de deserteur bevonden werd eenige misdaad, wanbedrijf of overtreding te hebben gepleegd, zijne uitlevering kan worden uitgesteld tot dat de betrokken regtbank uitspraak hebbe gedaan en deze ten uitvoer gelegd zij.

Art. 12. Wanneer een onderdaan van een der beide Staten in eene der kolonien van den anderen Staat komt te overlijden, zonder bekende erfgenamen of uitersten wils-uitvoerders na te laten, geven de ambtenaren, die krachtens de wetten der kolonie met het beheer van den boedel zijn belast, daarvan kennis aan de consulaire ambtenaren, ten einde de noodige mededeeling aan de belanghebbenden te doen geworden.

Art. 13. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls hebben als zoodanig, voor zoover de wetgeving der wederzijdsche Staten zulks toelaat, het regt om tot scheidsmannen te worden benoemd in de geschillen, die tusschen de bevelvoerders en de manschap der schepen hunner natie megten ontstaan, en zulks zonder tusschenkomst der plaatselijke overheid, tenzij het gedrag der manschap of van den bevelvoerder van dien aard zij geweest, dat het de orde en rust van het land kunne storen, of dat de consuls-generaal, consuls of vice-consuls den bijstand der gezegde overheid inroepen, om hunne uitspraken ten uitvoer te leggen of het gezag daarvan te handhaven.

Het staat echter vast dat deze bijzondere vorm van regtspleging of van uitspraak door scheidsmannen der twistende partijen het regt niet ontneemt om daarvan, na hare terugkomst, bij de regterlijke magt van haar eigen land in hooger beroep te komen.

Art. 14. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der Nederlanden, die geen Deensche onderdanen zijn, en evenzoo dezelfde consulaire ambtenaren van Denemarken, die geen Nederlandsche onderdanen zijn, die op het oogenblik hunner benoeming niet als ingezetenen gevestigd zijn in het Koningrijk, waar zij geroepen zijn te verblijven of in zijne kolonien, en die, behalve die van consul, geene betrekking hebben of geen beroep of handel uitoefenen, zijn, voor zoover in de kolonien van den anderen Staat dezelfde gunsten aan de ambtenaren van gelijken rang zijn toegestaan, vrijgesteld van de inkwartiering, van de personele belasting en van alle lands- of gemeentelijke belastingen, die worden aangemerkt als van personelen aard, zonder dat deze vrijdom zich immer kunne uitstrekken tot de in- en uitgaande regten of andere indirecte of reële belastingen.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der twee hooge contracterende partijen in de wederzijdsche kolonien, die geen ingezetenen of erkende onderdanen zijn van het land dat hen heeft aangesteld, maar die, gelijktijdig met hunne betrekking van consul, eenig beroep of eenigen

Art. 6. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ne sont investis d'aucun caractère diplomatique.

Lorsqu'une demande doit être adressée au gouvernement de S. M. le Roi des Pays-Bas ou à celui de S. M. le Roi de Danemarc, elle devra l'être par l'entremise de l'agent diplomatique, résidant à la Haye ou à Copenhague. A défaut d'un tel agent, le consul-général, consul ou vice-consul peut, en cas d'urgence, faire lui-même la demande au gouverneur de la colonie, en démontrant l'urgence et en exposant les motifs pour lesquels la demande ne saurait être adressée aux autorités subalternes ou que les demandes antérieures à ces autorités sont restées sans effet.

Art. 7. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls peuvent être choisis indistinctement parmi les sujets du Danemarc ou des Pays-Bas, ou parmi les citoyens de quelque pays que ce soit, résidant ou pouvant aux termes des lois locales être admis à fixer leur résidence dans le port où ils devront exercer leurs fonctions.

Art. 8. Les consuls-généraux et les consuls ont la faculté de nommer, avec la permission de leurs gouvernements respectifs, des vice-consuls dans les ports mentionnés dans l'art. 1.

Ces vice-consuls, dont la nomination sera soumise à l'approbation du gouverneur de la colonie, seront munis d'un brévet délivré ou par le gouvernement Royal ou par le consul-général ou consul, sous les ordres duquel ils exerceront leurs fonctions.

Le gouverneur de la colonie peut en tout cas, en communiquant au consul-général ou consul du district les motifs de sa décision, retirer aux vice-consuls l'approbation dont il vient d'être parlé.

Art. 9. Les passeports délivrés ou visés par les fonctionnaires consulaires ne dispensent nullement de l'obligation de se munir de tous les actes requis par les lois locales pour voyager ou s'établir dans les colonies.

Au gouverneur de la colonie est réservé le droit de défendre le séjour dans la colonie ou d'ordonner la sortie de l'individu auquel serait délivré un passeport.

Art. 10. Lorsqu'un navire de l'un des Etats viendra à échouer sur les côtes d'une des colonies de l'autre Etat, le consul-général, consul ou vice-consul, présent sur le lieu même du naufrage ou du sauvetage, prendra en l'absence, ou du consentement du capitaine, toutes les mesures nécessaires propres à sauver le navire, la cargaison et tout ce qui y appartient.

En l'absence du consul-général, consul ou vice-consul, les autorités du lieu où le navire a échoué, prendront les mesures prescrites par les lois de la colonie.

Art. 11. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux Etats peuvent, pour autant que l'extradition de déserteurs de navires marchands ou de guerre a été stipulée par traité, requérir l'assistance des autorités locales pour l'arrestation, la détention et l'emprisonnement des déserteurs des navires portant le pavillon de leur pays; ils s'adresseront à cet effet aux fonctionnaires compétents et réclameront les dits déserteurs par écrit, en prouvant par les régistres du navire, les rôles d'équipage ou par tout autre document authentique, que les individus réclamés faisaient partie des équipages.

La réclamation étant appuyée de cette manière, les autorités locales seront tenues à exercer toute l'autorité qu'elles possèdent, afin que l'arrestation du déserteur ait lieu.

Ces déserteurs arrêtés seront mis à la disposition des dits fonctionnaires consulaires et pourront être écroués dans les prisons publiques, à la réquisition et aux frais de ceux qui les réclament afin d'être dirigés sur les navires auxquels ils appartiennent ou sur d'autres navires de la même nation. Mais s'ils ne sont pas renvoyés dans les trois mois à partir du jour de leur arrestation, ils seront mis en liberté et ne pourront plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu toutefois que si le déserteur se trouvait avoir commis quelque crime, délit ou contravention, il pourra être sursis à son extradition, jusqu'à ce que le tribunal, saisi de l'affaire, ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu son exécution.

Art. 12. Lorsqu'un citoyen de l'un des deux Etats vient à décéder dans une des colonies de l'autre Etat, sans laisser d'héritiers connus ou d'exécuteurs testamentaires, les autorités, chargées selon les lois de la colonie de l'administration de la succession, en donneront avis aux fonctionnaires consulaires, afin de transmettre aux intéressés les informations nécessaires.

Art. 13. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls ont, en cette qualité, pour autant que la législation des Etats respectifs le permet, le droit d'être nommés juges arbitres dans les différends qui pourront s'élever entre les capitaines et les équipages des navires de leur nation, et ce sans l'intervention des autorités locales, à moins que la conduite des équipages ou du capitaine n'ait été de nature à troubler l'ordre et la tranquillité du pays, ou que les consuls-généraux, consuls ou vice-consuls ne requièrent l'assistance des dites autorités pour mettre leurs décisions à exécution ou en maintenir l'autorité.

Il est toutefois entendu que ce jugement ou arbitrage spécial ne privera pas les parties en litige du droit d'en appeler à leur retour aux autorités judiciaires de leur propre pays.

Art. 14. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des Pays-Bas, qui ne sont pas sujets Danois, ainsi que les mêmes fonctionnaires consulaires de Danemarc, qui ne sont pas sujets Néerlandais, lesquels au moment de leur nomination ne sont pas établis comme habitants dans le Royaume où ils sont appelés à résider ou dans ses colonies, et qui n'exercent aucune fonction, profession ou commerce outre leurs fonctions consulaires, sont, pour autant que dans les colonies de l'autre Etat les mêmes faveurs seraient accordées aux agents de même rang, exempts du logement militaire, de l'impôt personnel et de toutes les impositions publiques ou municipales qui seraient considérées être d'une nature personnelle, sans que cette immunité puisse jamais s'étendre aux droits de douane ou à d'autres impôts indirects ou réels.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux hautes parties contractantes dans les colonies respectives, qui ne sont pas indigènes ou sujets reconnus du pays qui les a institués, mais qui exerceraient conjointement avec leurs fonctions consulaires une profession ou

handel mogten uitoefenen, zijn gehouden de lasten te dragen en de regten en belastingen te voldoen even als de onderdanen en andere inwoners des lands.

De consuls-generaal, consuls en vice-consuls, onderdanen van een der beide Staten, maar aan wie is toegestaan eene consulaire betrekking waar te nemen, door de regering van den anderen Staat aan hen opgedragen, zijn gehouden alle regten en belastingen van welken aard ook te voldoen.

Art. 15. De consuls-generaal, consuls en vice-consuls der beide Staten genieten in de wederzijdsche koloniën alle andere vrijstellingen, vrijdommen en voorregten, die in het vervolg aan de agenten van gelijken rang van de meest bevoordeelde natie mogten worden toegestaan.

Art. 16. De tegenwoordige overeenkomst zal van kracht blijven gedurende vijf jaren, in te gaan met de uitwisseling der bekrachtigingen, welke zal plaats hebben binnen den termijn van drie maanden, of zoo mogelijk vroeger.

In geval geene der contracterende partijen twaalf maanden vóór het verloop van den gezegden tijd van vijf jaren haar voornemen te kennen geeft om de werking er van te doen ophouden, zal de overeenkomst gedurende nog één jaar van kracht blijven, te rekenen van den dag waarop de eene of andere der partijen haar zal hebben opgezegd.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche gevolmagtigden de tegenwoordige overeenkomst hebben onderteekend en met hunne wapenen bezegeld.

Gedaan te 's Gravenhage, den zesden dag der maand Junij van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd zes en vijftig.

(*Get.*) Van Hall. (*Get.*) P. Mijer. (*Get.*) P. Bille Brahe.

un commerce quelconque, sont tenus de remplir et d'acquitter, comme les sujets et autres habitants du pays, les charges, impositions et contributions.

Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls, sujets de l'un des deux Etats, mais auxquels il a été accordé d'exercer des fonctions consulaires qui leur ont été conférées par le gouvernement de l'autre Etat, sont obligés d'acquitter toutes les impositions ou contributions de quelque nature qu'elles puissent être.

Art. 15. Les consuls-généraux, consuls et vice-consuls des deux Etats jouiront dans les colonies respectives de toutes les autres exemptions, immunités et priviléges qui pourraient par la suite être accordés aux agents de même rang de la nation la plus favorisée.

Art. 16. La présente convention restera en vigueur pendant cinq ans à partir de l'échange des ratifications, lequel aura lieu dans le délai de trois mois ou plus-tôt si faire se peut.

Dans le cas où ni l'une ni l'autre des parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant l'expiration de la dite période de cinq années son intention d'en faire cesser les effets, la convention continuera à rester en vigueur pendant encore une année à partir du jour où l'une ou l'autre des parties l'aura dénoncée.

En foi de quoi les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à la Haye, le sixième jour du mois de Juin de l'an de grâce mil huit cent cinquante-six.

(*Get.*) Van Hall. (*Get.*) P. Mijer. (*Get.*) P. Bille Brahe.

Gelet, dat de uitwisseling der acten van bekrachtiging op bovenstaande overeenkomst, door Ons den 28sten Junij en door Z. M. den Koning van *Denemarken* den 5den Julij 1856 geteekend, op den 15den Augustus daaraanvolgende heeft plaats gehad;

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 18den Augustus 1856, n°. 53,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat dit besluit, met de daarin vervatte overeenkomst en vertaling daarvan, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Het Loo, den 20sten Augustus 1856.

WILLEM.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
Gevers van Endegeest.

Uitgegeven den *elfden* September 1856.
De Directeur van het Kabinet des Konings,
De Kock.

Bij besluit van 10 September jl., n°. 49, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, tot Voorzitter van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, gedurende de zitting van 1856—1857, te benoemen den heer mr. *J. A. Philipse*, lid dier Kamer.

Bij besluit van 9 September jl., n°. 47, heeft Zijne Majesteit goedgevonden tot burgemeester der gemeenten Heemstede, Bennebroek en Berkenrode te benoemen *C. van Lennep*.

Zijne Majesteit heeft, bij besluit van den 6den dezer, n°. 55, goedgevonden den 1sten officier van gezondheid der 1ste klasse *F. Schmidt*, mitsgaders de officieren van gezondheid der 1ste klasse *J. A. Franse* en *A. C. A. Redemagni*, krachtens art. 42, § 2, lit. *a*, der wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 128), op pensioen te stellen, en het bedrag daarvan, met toepassing van art. 14, lit. *a*, van de wet van 28 Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 129), te bepalen voor den eerstgenoemde op vijftien honderd gulden (f 1500) en voor de beide anderen respectivelijk op negen honderd gulden (f 900).

Bij besluit van den 4den September 1856, n°. 95, heeft Zijne Majesteit goedgekeurd de beroepingen van predikanten, uitgebragt door de kerkeraden der Hervormde gemeenten hierna genoemd, als:

van Baarn en Eemnes-Buiten-Zijst, onder de classis van Amersfoort, op *J. J. Richard*, predikant te Hilversum;

van Zwartsluis, onder de classis van Kampen, op *H. E. Stenfert Kroese*, predikant te Spanbroek en Opmeer;

van Slochteren, onder de classis van Appingadam, op *M. J. Adriani*, predikant te Westerlee.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken zijn ontvangen van het Comité van Weldadigheid te Kaapstad drie wissels, te zamen groot honderd *vijf en twintig pond sterling zestien shilling* (£ 125:16), zijnde het restant der door zijne bemoeijingen gedane inschrijvingen aan de Kaap de Goede Hoop, ten behoeve der noodlijdenden door den watersnood van 1855 in Nederland.

's Gravenhage, den 10den September 1856.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
Simons.

RIJKSTELEGRAAF.

Met den 10den dezer wordt te *Török-Becse*, in het Temescher Bannaat, een telegraafkantoor geopend, en voor Arnhem, Assen, Culenborg, Deventer, Groningen, het Loo, 's Hertogenbosch, Maastricht, Meppel, Nijmegen, Roermond, Zutphen en Zwolle tegen den prijs van 8.40 gl., en voor de overige Nederlandsche kantoren van 9.60 gl. per enkel berigt bereikbaar gesteld.

Door de verbinding der Oostenrijksche telegraaflijnen met de lijnen van den Kerkelijken Staat, bij het grenspunt bij Ponte Lagoscuro, wordt, te rekenen van den 15den dezer, een nieuwe en min kostbare verzendingsweg, zoowel naar den Kerkelijken Staat als naar het Koningrijk Napels geopend. De verzendingskosten van een enkel berigt daarheen zijn mitsdien voor de Nederlandsche kantoren tot de volgende prijzen verminderd:

NAAR.		Van Harlingen en Leeuwarden.	Van de overige Nederlandsche kantoren.
Kerkelijke Staat.	*Ancona*	12.00 gl.	10.80 gl.
	Bologna	9.60 »	8.40 »
	Ferrara	9.60 »	8.40 »
	Fuligno	13.20 »	12.00 »
	Pesaro	12.00 »	10.80 »
	Rome	14.40 »	13.20 »
	Sinigaglia	12.00 »	10.80 »
	Terracina	14.40 »	13.20 »
Koningrijk Napels.	*Avellino*	16.80 »	15.60 »
	Cancello	16.80 »	15.60 »
	Capua	16.80 »	15.60 »
	Caserta	16.80 »	15.60 »
	Molo di Gaeta	15.60 »	14.40 »
	Napels	16.80 »	15.60 »
	Nola	16.80 »	15.60 »
	Salerno	16.80 »	15.60 »
	Santa Maria	16.80 »	15.60 »

Het telegraafkantoor te Burton-Salmon, in Groot-Brittannie, is thans mede langs de lijnen der internationale telegraaf-maatschappij bereikbaar, en van 8 ure des voormiddags tot 8 ure des namiddags geopend.

's Gravenhage, den 10den September 1856.

Simons.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

Een ministerieel blad van Londen, de *Globe*, behelst omtrent de dezer dagen gesloten verdragen betreffende Midden-Amerika de volgende bijzonderheden, ontleend aan een dagblad van Liverpool.

Voor zooveel Honduras betreft, zijn er twee overeenkomsten en een verdrag gesloten. Bij eene van die overeenkomsten laat Engeland zijne kolonie van de Baai-eilanden varen: het Engelsche gouvernement doet afstand van Ruatan, Bonacca, Utila, Burburet, Helena, Morat en van alle andere eilanden en bezittingen hoegenaamd, in de golf van Honduras gelegen en behoorende tot dit gemeenebest krachtens het ontwijfelbare feit dat zij oorspronkelijk onderhoorigheden waren van Truxillo, den zetel van het Spaansche gezag op de kust van Honduras. Engeland bedingt en Honduras belooft, dat alle aan de bewoners dier eilanden bereids bij koninklijke besluiten verzekerde voorregten ongeschonden zullen in stand gehouden worden, namelijk de regtsspraak door gezworenen, vrijheid van godsdienstoefening, vrijstelling van belasting en van krijgsdienst, behalve voor eigen belang en verdediging, vrijheid van handelsverkeer, en het regt om hunne uitvoerende, regterlijke en plaatselijke overheden zelve te kiezen. Honduras verbindt zich om geene fortificatie-werken op de meer gemelde eilanden op te rigten noch te laten oprigten, en om zijne souvereiniteit over die eilanden of over een gedeelte daarvan niet af te staan of over te dragen aan eenigen anderen Staat. De overeenkomst stelt de Baai-eilanden veilig voor de invoering der slavernij, in welken vorm of onder welk voorwendsel die ook te eeniger tijd beproefd mogt worden.

De tweede overeenkomst bepaalt de benoeming eener commissie van scheidsregters tot beslechting van alle eischen die door onderdanen van Honduras jegens Engelschen of omgekeerd mogten geopperd worden. Zij erkent ook de grenslinie, welke Honduras als de scheiding tusschen zijn gebied en het Moskieten-land aanmerkt. Indien de commissie een grooter of kleiner gedeelte der Indiaansche bevolking van het Moskieten-land binnen het aldus begrensde grondgebied van Honduras gevestigd vindt, moet zij de verblijfplaats dier Indianen behoorlijk omschrijven, zullende hun binnen die grenzen geen eigendomsregt maar alleen tijdelijk bezit toegekend worden.

Benevens deze twee overeenkomsten is ook een verdrag van vriendschap, handel en scheepvaart met Honduras aangegaan, geheel op het beginsel van wederkeerigheid gegrond. Het waarborgt de onafhankelijkheid der in Honduras aan te leggen spoorweg-communicatie tusschen de beide oceanen; en het bepaalt uitdrukkelijk, dat bij die communicatie nooit het handelsverkeer van eenig land boven dat van andere begunstigd of benadeeld zal worden, hetzij door de bepaling der vrachtprijzen of door eenige andere bepaling.

Aangaande Greytown of San Juan is tusschen den Britschen minister van buitenlandsche zaken en den gezant der Vereenigde Staten van Noord-Amerika te Londen eene overeenkomst aangegaan, strekkende om aan Nicaragua de aanneming aan te bevelen van een gelijk stelsel als dat waarop de betrekking van Honduras met de Baai-eilanden voortaan zal gevestigd zijn; de bedoeling is, dat Greytown als eene aanhoorigheid van den Staat Nicaragua zal erkend worden, maar eene vrijhaven zijn zal, met een vrij bestuur en geheel onder het zelfbeheer der inwoners staande.

— De staat der zaken van de maatschappij voor het daarstellen eener spoorweg-communicatie met den Euphraat wordt door de Londensche *Times* van jl. Dingsdag opgegeven, op grond eener tusschen haar en het Britsche ministerie van buitenlandsche zaken gevoerde briefwisseling. Den 26sten Augustus jl. zond de maatschappij, ter voldoening aan eene aanvrage van lord Clarendon, hem eene schets van de ontworpen spoorweglinie en van de door Turkije beloofde concessie, daarbij het berigt voegende dat zij voornemens was den generaal Chesney, den heer Mac Neill en een geschikt personeel van ingenieurs onverwijld naar het terrein der onderneming te zenden. De thans voorgenomen linie loopt van de haven van Seleucia, aan de Middellandsche Zee, over Antiochie en Aleppo, naar Kalads-jabar aan den Euphraat, eenen afstand van tachtig Engelsche mijlen; terwijl de overeenkomst met de Porte de bepaling zal bevatten, dat aan de maatschappij door Turkije negen en negentig jaren lang eene opbrengst van minstens zes per cent van het te besteden kapitaal gewaarborgd wordt, en dat onder dat kapitaal ook de kosten van het aanschaffen van stoombooten tot een nader te bepalen bedrag begrepen zullen worden. Ook zal de maatschappij den noodigen grond voor het aanleggen der werken om niet bekomen; en hoewel de Porte eene zekere opbrengst waarborgt, zal zij geen regt hebben op eenig aandeel in hetgeen de opbrengst te eeniger tijd meer dan het gewaarborgde bedrag mogt beloopen, zullende zij in dat geval niets anders kunnen vragen dan teruggave van hetgeen zij vroeger betaald mogt hebben om de inkomsten der maatschappij het bepaalde minimum te doen bereiken.

Tevens heeft de maatschappij bij het bestuur der Oost-Indische Compagnie te Londen en bij het ministerie voor de Indische aangelegenheden aanzoek om aanmoediging en medewerking gedaan; ook maakt zij staat op de ondersteuning van lord Clarendon, en vleit zich met de hoop dat de minister in zijne instructien hare belangen aanbevelen zal aan den Britschen gezant te Konstantinopel, die, naar men meent, groot belang stelt in het tot stand komen der onderneming.

In de instructien, door het bestuur der maatschappij gegeven aan den generaal Chesney en den heer John Mac Neill, die jl. Dingsdag de reis aangenomen hebben, is hun volle vrijheid gelaten om niet Seleucia tot aanvangspunt der linie op de kust der Middellandsche Zee te kiezen, maar eenig ander punt, hetwelk hun beter gelegen mogt schijnen. De linie dient van eene veilige haven uit te gaan, en eene vroegere opneming der plaatselijke gesteldheid van Seleucia schijnt allezins grond op te leveren om dat punt verkieslijk te achten; maar de haven van Alexandretta (of Skanderun), in Syrie, is het naast bij den Euphraat gelegen punt der zeekust, en zij is, naar het getuigenis van deskundigen, ruim genoeg om de gansche vloot van Groot-Britannie te kunnen bevatten. Er zijn echter eenige bezwaren, die het minder raadzaam zouden maken, de spoorweglinie van Alexandretta te doen uitgaan, namelijk de ongezondheid van het oord en de minder gunstige gesteldheid van het rijzende terrein der omstreek; en tenzij het blijke dat deze bezwaren weg te ruimen zijn, zal Seleucia hoogst waarschijnlijk tot uitgangspunt gekozen worden.

Tusschen Seleucia en Kalads-jabar schijnen, volgens de opgave van het bestuur der maatschappij, ongemeen weinig natuurlijke bezwaren tegen het aanleggen van den weg te bestaan. Eveneens moet het gesteld zijn met den ganschen afstand van Kalads-jabar tot Bassorah aan de Perzische Golf, het punt waarop de spoorweg uitloopen zal.

Aangaande den aard en de zeden der bevolking, door wier midden de ontworpen spoorweg loopen zou, wordt de ondervinding van den generaal Chesney en van anderen aangevoerd, als bewijzende dat van dien kant geene ernstige moeijelijkheden voor de onderneming te verwachten zijn, en dat zij integendeel, indien hare regten geëerbiedigd worden, dienstbaar zal kunnen worden gemaakt om de duurzaamheid en veiligheid der werken te helpen verzekeren.

» Indien deze verwachtingen goeden grond hebben — zegt de *Times* —, dan bestaat er alle reden om te verwachten dat het grootsche plan met spoed zal kunnen worden uitgevoerd, en dat in eene niet ver af zijnde toekomst de reis naar Indie weinig meer dan de helft van den thans daartoe noodigen tijd zal vereischen, terwijl het plan om eenen electrischen telegraaph in dezelfde rigting aan te leggen, te gelijker tijd doorgezet zal worden. Van de gevolgen daarvan voor den wereldhandel kan men zich naauwlijks eene te groote voorstelling vormen; en het is te hopen, dat de twee bovenal daarbij betrokken gouvernementen, het Engelsche en het Turksche, geene gelegenheid zullen laten voorbijgaan om de daardoor te bewerken verandering te bespoedigen. Inzonderheid is het een pligt voor de Oost-Indische Compagnie, op alle wijzen, zoo met geld als met dadelijken bijstand, daartoe mede te werken."

FRANKRIJK.

Uit eene officiele opgave blijkt, dat Frankrijks handelsverkeer met zijne kolonien en met het buitenland in het jaar 1855, te zamen genomen, over eene waarde van 3979 millioen francs geloopen heeft, dat is 482 millioen meer dan in 1854.

De volgende opgave wijst in millioenen francs aan, hoe veel het handelsverkeer van Frankrijk in 1855 bedragen heeft met de twaalf landen, waarmede het in dat jaar de meeste zaken heeft gedaan:

	Invoer.	Uitvoer.	Totaal.
Engeland	358	448	806
Vereenigde Staten . .	202	388	590
Belgie	296	173	469
Zwitserland	197	148	345
Spanje	124	110	234
Duitsch Tolverbond. .	153	78	231
Piemont	127	92	219
Turkije.	94	109	203
Brazilie.	46	50	96
de Beide Sicilien. . .	37	31	68
Nederland	38	25	63
Britsch Indie. . . .	53	8	61

— In de vorige week is te La Rochelle de jaarlijksche vergadering van geleerden uit alle oorden van Frankrijk en uit andere landen ter gezamenlijke behandeling van wetenschappelijke onderwerpen gehouden. Daarop is, onder anderen, op voorstel van den heer Baruffi, hoogleeraar aan de Turynsche hoogeschool, eenstemmig het volgende besluit genomen:

» Overwegende dat de doorgraving der landengte van Suez, waartoe door den heer de Lesseps onder de leiding van Zijne Hoogheid den Onderkoning van Egypte, een plan gevormd is, niet anders dan onberekenbaar groot nut voor alle volken kan te weeg brengen zonder voor eenig volk schadelijk te zijn;

» Overwegende dat die onderneming een is van de krachtigste middelen tot bevordering der beschaving, welke door de Voorzienigheid ter beschikking des menschen gesteld kunnen worden,

» Zoo verklaart het congres, te wenschen dat over de landengte van Suez eerlang een vrije weg voor de scheepvaart van alle natien worde geopend."

SPANJE.

Door middel van den telegraaph ontvangt men berigten uit Madrid van jl. Maandag. Het gouvernement had, ten gevalle van Keizer Napoleon, die zich thans in eene badplaats nabij Bayonne ophoudt, bevel gegeven om alle Fransche uitgewekenen, welke zich in de Baskische provincien bevonden, van daar naar eene der middenste provincien van Spanje te verwijderen. Verder had het gouvernement noodig geacht bepalingen vast te stellen betrekkelijk de verhuizing van Spanjaarden naar Amerika, welke sedert eenigen tijd, onder den druk der binnenlandsche beroerten en der schaarschheid van levensmiddelen, vrij wat toegenomen schijnt te zijn. De officiele *Gaceta de Madrid* behelst in haar nommer van den 7den dezer een Koninklijk besluit tot regeling dier aangelegenheid.

— Volgens eenen brief uit Madrid, waarvan de Parijsche *Constitutionnel* gewaagt, werd daar ter stede verzekerd, dat de nieuwe constitutie vóór den 15den dezer maand zou afgekondigd worden, en dat de uitvaardiging der organieke wetten daarop onverwijld zou volgen. In verband daarmede zou bepaald zijn, dat de gemeentelijke verkiezingen in het laatst van October, de gewestelijke in November, en de verkiezing der Cortes in de maand Januarij eerstkomende zullen plaats hebben, en dat de nieuwe gemeentebesturen met den aanvang van het volgende jaar in functie zullen treden.

Voorts werd te Madrid verzekerd, dat de belasting op de levensmiddelen met 1 October aanstaande bij een Koninklijk besluit weder ingevoerd zal worden. Men weet dat die belasting korten tijd na de revolutie van 1854 afgeschaft is, tot groot nadeel voor de Spaansche finantien en zonder dat eene merkelijke verlaging van den prijs der levensmiddelen het gevolg was.

— De *Epoca*, een ministerieel dagblad van Madrid, dringt bij het gouvernement aan op het uitvaardigen van verordeningen tot regeling der drukpersvrijheid, en zegt, dat voor de dagbladpers zelfs de preventive censuur nog verkieslijk zou zijn boven den onzekeren toestand, waarin zij thans verkeert, niet wetende wat zij mag zeggen en wat niet.

Het genoemde blad zegt verder: » Het gouvernement begrijpt, hoe goed het zou zijn, onze betrekkingen met den Heiligen Stoel ten spoedigste weder aan te knoopen. Te dien einde is het noodig, aan Rome alle bewilligingen te doen, die met den eerbied voor de door de Cortes aangenomen en door de Koningin bekrachtigde wetten vereenigbaar zijn. Buiten die wetten zijn er in de laatste twee jaren door de uitvoerende magt betreurenswaardige stappen gedaan, welke het tegenwoordige gouvernement zeer gevoegelijk kan wraken; het zal zich alzoo voorzeker aan de verantwoordelijkheid daarvoor onttrekken: want die stappen hebben het meeste bijgedragen om de breuk tusschen Rome en Spanje te bewerken."

— De Parijsche berigtgever van de Londensche *Times* merkt op, dat het Spaansche gouvernement de Cortes ontbonden heeft zonder te gelijker tijd eene nieuwe vergadering zamen te roepen om binnen drie maanden tijds bijeen te komen; hij zegt dat zulks in Spanje, zoo lang het eene constitutie had, nog nooit gebeurd was.

Nog deelt hij als zeker mede, dat de Spaansche ministerraad, op voorstel van den maarschalk O'Donnell, eenstemmig besloten heeft, het in 1854 op de bezittingen der Koningin-moeder gelegde sequester, als een onverdedigbaren maatregel van gewelddadigen en revolutionairen aard, in te trekken; zullende dit besluit echter niet onverwijld, maar te gelegener tijd, uitgevaardigd worden.

ITALIE.

Terwijl sommige dagbladen zich vermaken met het voorspellen eener nieuwe revolutie in Italie, meldt de telegraaph een feit, hetwelk als blijk van de bevestiging der rust en orde daar te lande aangemerkt worden. Volgens een telegraphisch berigt uit Parma van den 9den dezer is aldaar een besluit der Regentes uitgevaardigd, waarbij de staat van beleg in het geheele hertogdom met den 10den dezer opgeheven wordt, zullende alle regtsvervolgingen wegens staatsmisdaden, die voor de militaire commissien nog aanhangig zijn, voor den gewonen regter worden voortgezet.

ZWITSERLAND.

De *Frankfurter Postzeitung* berigt dat den 7den dezer te Bern bij den Zwitserschen Bondsraad een renbode van den Pruissischen gezant von Sydow, die zich tijdelijk te Sigmaringen bevindt, is aangekomen, eene

depeche overbrengende, waarbij het in 1848 ingediende protest tot behoud der regten van den Koning van Pruissen als Vorst van Neuchâtel vernieuwd wordt.

TURKIJE.

Het wetboek van strafregt voor Turkije, met welks bewerking de hooge raad van justitie sedert geruimen tijd bezig was, is, volgens berigten uit Konstantinopel van den 1sten dezer, voltooid en door den ministerraad goedgekeurd. Men is thans bezig een wetboek van strafregtspleging op te stellen, hetwelk, naar men hoopt, weldra gereed zal zijn; waarna de Porte terstond zal overgaan tot het oprigten van nieuwe en het reorganiseren der bestaande regtbanken voor de strafregtspleging.

Een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Konstantinopel van dezelfde dagteekening zegt: » Er is tusschen de Porte en het Russische gezantschap nog niet gehandeld over het Slangen-eiland, waarop de Russen nog steeds eenen post hebben. Doch de heer Butenieff heeft het tot nog toe met de welkomstgroeten en andere hoffelijkheden zoo druk gehad, dat hij zich niet met ernstige zaken heeft kunnen bezig houden; en de geest, welke de nu weder aangeknoopte betrekkingen tusschen het Russische en het Turksche gouvernement kenmerkt, is zoo goed, dat de vrees voor nieuwe verwikkelingen, welke het bezetten van dat eilandje heeft doen ontstaan, reeds begint te verdwijnen. Men verhaalt een gezegde van den Turkschen minister van buitenlandsche zaken aan den heer Butenieff, hetwelk aanduidt, op welken voet de Porte zich jegens Rusland plaatsen wil. » Het is met eenen oorlog als met een duel: — zoo moet de minister gezegd hebben — vrienden krijgen twist, de een daagt den ander uit, en na het gevecht reiken zij elkander de hand in betere vriendschap dan ooit vroeger."

NOORD-AMERIKA.

Met berigten uit New-York van den 27sten Augustus is later nieuws uit Washington ontvangen, hetwelk eenig vooruitzigt opent op eene vereffening van het tusschen den Senaat benevens den President der Unie en het Huis der Volksafgevaardigden opgerezen geschil betrekkelijk Kansas en het budget van oorlog. In den Senaat is uit officiele berigten gebleken, dat de eedgenootschappelijke troepen in Kansas zich zoo veel mogelijk van inmenging in het geschil over de slavernij onthielden. Verder heeft de Senaat eenige bepalingen van het wetboek van Kansas, die de tegenstanders der slavernij het meest geërgerd hadden, ongeldig verklaard. Van zijnen kant heeft het Huis der Volksafgevaardigden geweigerd een voorstel in overweging te nemen, hetwelk den weg voor een vergelijk met den Senaat afsneed. Ook heeft het Huis zich verklaard tegen een voorstel om door dwangmaatregelen de afwezige leden te doen opkomen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'S GRAVENHAGE, *den* 11*den September* 1856.

In een verslag van den Nederlandschen consul te ODESSA, gedagteekend van 30 Augustus jl., komt het volgende voor aangaande de vermoedelijke opbrengst van den oogst in Zuid-Rusland.

Hoewel de berigten omtrent den oogst uit het binnenland zeer tegenstrijdig luiden, schijnt het toch vrij zeker dat in de provincien Podolie, Volhynie en Kiew de winterzaaijingen bijna geheel verloren zijn gegaan, deels door een te droog en winderig najaar en den strengen, vroeg ingevallen winter zonder sneeuw, deels door de zware regens tijdens de inoogsting. In genoemde provincien wordt weinig zomergraan gezaaid, met uitzondering van eenige haver en gerst, die van te weinig waarde worden beschouwd, om, bij den grooten afstand en de duurte van het transport, naar de markt van Odessa te worden vervoerd.

In de provincien Cherson en Jekaterinoslaw hebben de wintergranen insgelijks veel geleden; daarentegen is het zomerkoren in die streken goed gelukt, en men verwacht dat van daar weinig wintertarwe, maar veel harde tarwe (Cubanka), veel zachte zomertarwe (Ghirka), als ook rogge, gerst en haver op onze markt zal worden aangebragt.

In Bessarabie wordt van eenige kanten zeer over den oogst geklaagd; van andere zijden komen echter bevredigende berigten.

In het algemeen kan men in de genoemde provincien niet dan op eene zeer middelmatige opbrengst rekenen. De nieuwe tarwe is, te oordeelen naar de berigten en naar eenige reeds aan de markt gekomen monsters, ligt van gewigt en bleek van kleur; de rogge daarentegen is zeer schoon. Intusschen zijn er uitzonderingen, en zullen wel enkele partijen schoone zware tarwe, tot uitvoer bestemd, aan de markt komen. Er zijn reeds eenige duizenden tschetwerts nieuwe zomertarwe uit de omstreken verkocht.

De kusten der zee van Azof, in de nabijheid der havens Berdiansk en Mariopol, hebben stellig eenen ver beneden het middelmatige blijvenden oogst, niet zoo zeer wat de qualiteit als wat de quantiteit betreft. Verder op naar Taganrog is de quantiteit mede gering, de qualiteit daarentegen, vooral die der Cubanka-tarwe, van eene zeldzame schoonheid en zwaar gewigt.

In Rostoff, aan den Don, verwacht men met het eerste hooge water in het voorjaar (Mei 1857) veel tarwe uit de verderaf gelegen provincien Saratow en Woronesch. Er is aldaar een groote voorraad van graan voorhanden, naardien de hoofdverschepingen op den Don eerst in het voorjaar kunnen plaats vinden en het graan reeds in den winter bijeen verzameld moet worden, waardoor tijdens den oorlog de oogst van het vorige jaar grootendeels achterwege heeft moeten blijven. Daarbij komt dat in die streken, waar gewoonlijk meer lijnzaad dan graan gebouwd wordt, in dit jaar hoegenaamd geen zaad, maar in plaats daarvan eene dubbele hoeveelheid tarwe gezaaid is, daar de landbouwers meenden dat, bij het voortduren van den oorlog, in het binnenste des rijks eerder gebrek aan granen dan aan zaden zou ontstaan.

De tegenwoordige prijzen voor tarwe alhier zijn niet in overeenstemming met die van het buitenland, en zullen waarschijnlijk buitengewoon hoog blijven, daar de voorraad aan onze markt niet meer dan 60,000 tschetw. bedraagt, en de in de haven en op de reede liggende schepen meer dan 400,000 tschetw. kunnen laden. Heden betaalt men voor goede tarwe 10$^1/_2$ à 12 zilv.-roeb. per tschetwert, voor maïs 5$^1/_2$ zilv.-roeb., voor haver 3$^3/_4$ zilv.-roeb., voor gerst 4 zilv.-roeb. Van rogge is niets aan de markt; op levering in October vordert men 6$^1/_4$ zilv.-roeb. Lijnzaad 9$^3/_4$ zilv.-roeb. per tschetwert. De lijnzaad-oogst is middelmatig uitgevallen.

De vracht naar Engeland is 42 tot 45 shill. per ton talk.

Te ODESSA zijn gedurende de eerste helft van dit jaar *aangekomen*:

8 Nederlandsche schepen uit vreemde havens, alle in ballast, te weten 7 van Konstantinopel en 1 van Kamiesch.

Van daar zijn *vertrokken*:

1 Nederl. schip naar Vlissingen, met 1221 tschetw. lijnzaad.

7 Nederl. schepen naar vreemde havens, als: 3 naar de zee van Azof in ballast, 1 op avontuur in ballast, 3 naar Cork of Falmouth, met granen.

Geen vreemde schepen zijn aldaar uit Nederland aangekomen of derwaarts vertrokken.

Te TAGANROG zijn *aangekomen*:

11 Nederl. schepen (in ballast) uit vreemde havens;

en van daar zijn *vertrokken*:

1 Nederl. schip naar Dordrecht met 1135 tschetw. tarwe;

9 Nederl. schepen naar vreemde havens, als: 2 naar Kertsch, 1 naar Antwerpen, en 6 naar Cork of Falmouth, op één na alle met granen.

Rhijnhoogte te Keulen 10 September: 8 vt. 4$^1/_2$ dm. (8 vt. 2$^1/_2$ dm. Rhl.)

Den 11den September zijn verzonden n°. 80, 81 en 83 van het STAATSBLAD 1856.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BUITENLANDSCHE ZAKEN.

, Op den laatsten September eerstkomende zal, bij inschrijving, worden Aanbesteed de Leverantie van den Turf, de Haardkolen en het Brandhout, benoodigd voor de dienst van het Departement van Buitenlandsche Zaken gedurende het jaar 1857; een en ander op de Voorwaarden, welke van heden af ter lezing liggen in het gebouw van gemeld Departement; zullende de inschrijvingen voor die Aanbesteding aldaar moeten zijn ingediend vóór of op gemelden dag, des middags ten 12 ure.

's Gravenhage, den 10den September 1856.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens officiele mededeeling, behalve de Kustlichten vermeld in de aankondiging van den 31sten Julij jl., de nagenoemde drie nieuwe Kustlichten in het *Ottomannische Rijk* zijn opgerigt, als:

1°. *Lichttoren op Kaap Hellespont.*

Op Kaap *Hellespont*, aan den ingang der *Dardanellen*, op twee derde mijl bewesten het eerste Kasteel aan de Europesche zijde, is, sedert den 20sten Julij jl., een licht ontstoken, van minuut tot minuut afwisselende met verduisteringen en eenigzins lang durende schitteringen.

Dit licht, op 25 mètres boven den waterspiegel verheven, bevindt zich op 40°2′22″ N. Br. en 23° 50′ 30″ lengte, Oost van *Parijs* (26° 10′ 54″ Oost van *Greenwich*).

De houten opstand, waarop het licht voorloopig is geplaatst, is 6 mètres hoog, doch zal vervangen worden door een toren, welks hoogte geëvenredigd zijn zal aan de kracht van het licht.

2°. *Lichttoren van de Sulina* (Monden van den *Donau*).

Aan den ingang van den *Sulina-mond*, op den Zuidelijken oever, is een stilstaand wit licht geplaatst, op 45° 10′ 40″ N. Br. en 27° 20′ 40″ lengte Oost van *Parijs* (29° 41′ 4″ Oost van *Greenwich*).

Het licht is 18 mètres boven den waterspiegel verheven, en zigtbaar op een afstand van 10 mijlen, van 60 op den graad.

Dit licht zal weldra door een ander, van krachtiger soort, vervangen worden.

3°. *Lichttoren van Chablar-Saghi* (*Zwarte Zee*).

Op den ouden toren van het voormalige licht is een stilstaand wit licht ontstoken, zigtbaar op een afstand van 10 mijlen, van 60 op den graad.

Het licht bevindt zich op 43° 32′ N. Br., en 2° 15′ lengte Oost van *Parijs* (28° 35′ 24″ Oost van *Greenwich*).

Voorts wordt medegedeeld, dat binnen kort een stilstaand licht zal worden geplaatst te *Durazzo* (*Adriatische Zee*). Dit licht zal zigtbaar zijn op 10 mijlen afstand, van 60 op den graad.

's Gravenhage, den 9den September 1856.

Voor den Minister voornoemd.

De Directeur-Generaal,

B. G. ESCHER.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens eene bekendmaking van de Spaansche Regering, ontstoken zijn de navolgende vuren op de kusten van *Spanje* aan de *Middellandsche Zee*:

1°. op de hoogte *de Navidad*, haven van *Carthagena*, provincie *Murcia*:

Een stilstaand wit licht, zijnde een catadioptrische lichttoestel van de vierde grootte, op N. breedte 37° 35′ 30″, lengte O. van de Sterrewacht van *San Fernando* te *Cadix* 5° 13″ 38″, zijnde west van *Greenwich* 0° 58′ 22″.

Het licht is 135.09 voet van Burgos (37.64 mètre) boven den waterspiegel verheven, en alzoo bij goede gelegenheid zigtbaar op 10 Engelsche mijlen afstand, en brandt sedert 15 Julij dezes jaars.

De standplaats van dit licht in acht nemende, moeten de vaartuigen welke bij nacht de haven van *Carthagena* bezeilen, indien zij willen ankeren aan de Oostzijde, in de nabijheid van het Kruidhuis of bij de Voorstad van *Santa Lucia*, het in het gezigt houden, een weinig open

van de punt *de Navidad*, zorgende dat het licht zich niet daarachter verberge, om vrij te loopen van de rotsplaat, gelegen binnen de haven.

Daarentegen, indien men voornemens is bij het *Espalmador* *grande* te ankeren, zal men zooveel doenlijk moeten naderen aan de punt *de Navidad* en het licht daarachter moeten blindzeilen.

2°. op Kaap de *las Huertas*, provincie *Alicante*.

Het licht is stilstaande, wit en de lichttoestel catadioptriek van de vierde grootte, op N. Br. 38° 20′ 30″, lengte Oost van *San Fernando* 5° 49′ 38″, idem West van *Greenwich* 0° 22′ 22″.

Het is 134.40 voet van *Burgos* (37.45 metre) boven het watervlak verheven, op 10 Engelsche mijlen afstand te zien, en brandt sedert den 15den Augustus dezes jaars.

's Gravenhage, den 29sten Augustus 1856.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

PROVINCIALE GELDLEENING VAN **f 220,000**.

De Gedeputeerde Staten van Zeeland brengen ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens de bekendmaking van den 22sten Augustus 1856, geplaatst in de *Nederlandsche Staats-*, *Middelburgsche* en *Provinciale Zeeuwsche en Middelburgsche Stads-courant*, op Donderdag den 4den September 1856, des namiddags ten een ure, de daarbij aangekondigde uitloting van *negen* aandeelen in de Provinciale Geldleening van f 220,000 voor de verbetering der Wegen in het voormalig Vierde en Vijfde District der provincie, in het openbaar heeft plaats gehad; dat bij die gelegenheid, op de gewone wijze, zijn uitgetrokken de nommers **9, 21, 47, 57, 64, 71, 138, 171** en **195**, en dat dien ten gevolge de aldus genommerde aandeelen in genoemde geldleening, elk ten bedrage van *duizend gulden*, aflosbaar zijn gesteld en zullen afgelost worden op den eersten Januarij 1857, ten Kantore van den Betaalmeester te Middelburg, tegen intrekking van de voor die aandeelen afgegeven Obligatien en van de daarbij behoorende, niet verschenen rente-coupons.

Middelburg, den 5den September 1856.

De Gedeputeerde Staten voornoemd,
Van Tets, *Voorzitter.*
S. v. d. Swalme, *Griffier.*

REGISTRATIE EN LOTERIJEN.

Bij de *Vierde* trekking der *Vierde* Klasse van de 230ste *Staats-Loterij*, op Donderdag den 11den September 1856, zijn *geene* prijzen van duizend gulden of daarboven uitgetrokken.

De Directeur der Staats-Loterij,
J. H. Frieswijk.

*** De Gecommitteerden der Hoofd-Commissie tot de Zaken der Israëliten brengen ter kennisse van de Israëlitische Kerk- en Schoolbesturen in het Rijk, dat door de Rabbinale Commissie van Examinatoren en door de Algemeene Commissie van Examinatoren voor Israëlitische Godsdienst-onderwijzers in het Rijk, in dit jaar zijn toegelaten:

a. tot Rabbinaal Adspirant (*Moré*) *M. Lewenstein*, van Utrecht;

b. tot Leeraar van den eersten rang (*Magid talmoedi*) *H. I. Israël*, van Amsterdam;

c. tot Godsdienst-onderwijzers:

van den hoogsten rang:

I. Lopes Cardozo Jr., van Amsterdam;

van den middelsten rang:

L. S. Spier, van Weesp;
I. M. Schatz, van Arnhem;
W. S. Hildesheim, van Dwingelo;
S. H. Hirschel, van Schijndel;
D. J. Schweiger, van Zutphen;
S. van Raalte, van 's Gravenhage;

van den laagsten rang:

H. B. A. Cohen, van Amsterdam;
I. Montezinos, van Amsterdam;
I. I. Visschhouwer, van Amsterdam;
M. B. Lopes de Leaõ Laguna, van Amsterdam;
L. Perel, van Amsterdam;
S. D. Nias, van Amsterdam;
M. Heertje, van Amsterdam;
I. L. Green, van Amsterdam;
N. J. L. Muller, van Groenlo;
D. d'Ancona, van 's Gravenhage.

's Gravenhage, den 10den September 1856.

De Gecommitteerden voornoemd,
M. I. van Gigch, *Vice-Presipent*,
A. B. Wolff, *loco Secretaris.*

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** Burgemeester en Wethouders van Rozendaal en Nispen maken bekend, dat, ter aflossing tegen den 2den Januarij 1857, zijn Uitgeloot de Obligatien, onder dagteekening van den 12den October 1850 ten laste dier gemeente uitgegeven sub N°. Vier, Zeven, Acht, Tien, Acht en twintig, Negen en Twintig, Dertig en Drie en dertig, ieder groot Vijf Honderd Gulden.

Rozendaal, den 10den September 1856.

Burgemeester en Wethouders,
L. J. Schoonheit.
De Secretaris,
Peeters.

*** Het Plaatselijk Bestuur der gemeente Poortugaal brengt ter kennis, dat, aan te vangen met den 8sten October eerstkomende, aan de jaarlijks te houden Beestenmarkt weder, als vroeger, verbonden zal zijn het houden van Kermis voor éénen dag.

*** De Burgemeester van Yerseke brengt ter kennis dat, ter voorbereiding van de onteigening van gronden enz. ten behoeve van een Kanaal in Zuid-Beveland, in het Gemeentehuis te Yerseke, van af den 15den September tot den 14den October 1856, ter inzage van een ieder zullen worden nedergelegd:

een uittreksel uit het kadastrale plan der gemeente Yerseke;
een omslag met uittreksel uit den perceelsgewijzen legger,
en eene beschrijving van den aard, de strekking en algemeene rigting van het Kanaal.

Onder herinnering aan de belanghebbenden, dat, volgens art. 8 der wet van den 28sten Augustus 1851 (*Staatsblad* n°. 125), ter mededeeling hunner bezwaren, geen langere termijn is gesteld dan van *dertig dagen*.

Yerseke, den 10den September 1856.

De Burgemeester van Yerseke,
J. Willemsen.

*** Den 26sten September 1856, des namiddags ten 5 ure, zal te Oud-Vossemeer (provincie Zeeland), in de Herberg van den heer D. Ampt, door Ambachtsheeren van Vossemeer en Vrijberghe, in het openbaar worden Aanbesteed het Bouwen van:

eene Kapitale Houten Korenschuur, lang 43 en breed 13.70 el, met Wagenhuis, Graanzolder, Dorschvloeren, Stallen, Koestoep en Mestvaaltbeining;
twee Arbeiderswoningen onder één dak, met Bakovens en Regenbakken en
een Steenen Varkens- en Hoenderhok enz.;
met bijlevering van alle Materialen.

In den voormiddag van den dag der Aanbesteding, ten 10 ure, zal, op de voor de bebouwing bestemde plaats, in den Hollarepolder, Aanwijzing worden gedaan.

Het Bestek en de Voorwaarden zullen acht dagen voor de Aanbesteding ter inzage worden gelegd in voren gezegde Herberg, terwijl het gevorderd nader onderrigt kan worden verkregen bij den fungerenden Rentmeester der Ambachts-heerlijkheid, W. J. van Voorst Catshoek, te Tholen. Brieven franco.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Brieven van Meerderjarig-verklaring, door den Hoogen Raad der Nederlanden op den 15den Augustus 1856 verleend, goedgekeurd bij Koninklijk besluit van den 28sten Augustus 1856, en geregistreerd te 's Gravenhage den 9den September daaraanvolgende, zijn aan *Jacobus Bartholomeus Coomans de Ruiter*, Kweekeling aan 's Rijks Hospitaal te Utrecht, gegeven al de regten bij de Wet aan Meerderjarigen toegekend, behoudens de bepaling van art. 478 van het Burgerlijk Wetboek.

Geschiedende hiervan openbare aankondiging ter voldoening aan art. 486 van hetzelve Wetboek.

's Gravenhage, den 11den September 1856.

Olant,
Procureur bij den Hoogen Raad der Nederlanden.

*** Bij Vonnis der Arrondissements-regtbank te Deventer, van den derden September 1800 zes en vijftig, is ten verzoeke van *Arnoldus Willem Kroon*, Apotheker, wonende te Deventer, *Catharina Borchers*, Weduwe van *Johan Frederik Godfried Gampert*, wonende te Deventer, wegens krankzinnigheid gesteld onder Curatele.

[Kosteloos.]

De Procureur des Eischers,
Mr. M. Plooij.

*** De Bekende en Onbekende Schuldeischers van de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Hoog Welgeboren Heer *W. H. J.* Baron *van Wassenaer St. Pancras*, laatstelijk woonachtig geweest en overleden te Nijmegen, worden bij deze Opgeroepen, om op Zaturdag den 20sten September eerstkomende, 's namiddags ten een ure, te verschijnen ten Huize van de Weduwe *P. den Doeter* op den Doodendaal te Nijmegen, ten einde Rekening en Verantwoording wegens die Nalatenschap te hooren afleggen, en ingeval er geen verzet plaats heeft, betaling hunner schuldvordering te ontvangen, voor zooverre het bedrag der Nalatenschap toereikende zal zijn; terwijl acht dagen voor gemeld tijdstip inzage van die Rekening te bekomen is ten Kantore van Mr. *H. C. Payen*, Advocaat te Nijmegen.

BEURSPRIJZEN VAN SCHULDBRIEVEN.

AMSTERDAM, DONDERDAG 11 SEPTEMBER 1856.

	pCt.			
Nederl. W. Sch.	2 1/2	63 3/8	63 5/16	—
Dito dito 1844.	3	75 7/8	75 15/16	—
Dito dito 1844.	4	95 7/8	95 7/16	95 3/8
O. I. L. 1844.	4	—	—	—
Amort. Synd.	3 1/2	90 3/4	—	—
Handel-maats.	4 1/2	—	—	—
Belgie. Certific. bij *Rothschild*.	2 1/2	52 1/8	—	—
Rusl. Bij *Hope* 1798 en 1816.	5	103 3/4	103 7/8	—
Dito 1828-1829.	5	103 1/8	—	—
Insch. in Assign.	6	—	—	—
Cert. van dito.	6	—	—	—
Neg. 1831-1833.	5	92 7/8	—	—
Hope en C°. 1840	4	85 7/8	—	—
Stieglitz.	4	—	—	—
Dito 1854.	5	95	—	—
Nieuwe Engels.	4 1/2	—	—	—
Polen. Certificat	4	—	—	—
Aand. Lot. fl 500.		—	—	—

	pCt.			
Spanje. Nieuwe.	1 1/4	24 7/8	24 15/16	—
Buitenl.	3	44 5/8	44 3/4	—
Binnenl. 6/m	3	39 1/8	39 5/16	—
Cert. Coup.		—	—	—
Amortisabele.		—	—	—
Portug. Lond.	3	45 5/8	45 3/4	—
Oostenr. Metall. 1816-1852	5	77 1/4	77 3/8	[illegible]
Dito 1849-1854.	5	85 5/8	85 3/4	85 3/4
Dito Zilv. Nation.	5	78 5/8	78 3/4	[illegible]
Dito 1847-1852.	2 1/2	39 3/4	39 7/8	—
Pruiss. Lot. 1854	3 1/2	—	—	—
Braz. Lond. 1824	5	—	—	—
Peru	4 1/2	—	—	—
Mexico	3	21 3/4	21 15/16	—
Gren.	2 3/4	21 1/2	21 3/4	[illegible]
Uitgestelde.		[illegible]	[illegible]	—
Ecuad. Lond.		14 1/2	14 9/16	—
Venez.	4	31	31 1/4	—
Uitgestelde	1 1/2	13 3/4	13 7/8	—

Oostenrijksche flaauwer; Grenada's op nieuw merkbaar hooger.
Stieglitz 1855 5 pct. 96 96 1/8.

LONDEN, heden.

Eng. geconsolid.	3	pCt.	94 1/4	à	—
Spanje	1 1/4	»	25	à	—
Id. Amortisabele.			—	à	—
Mexico			22 5/8	à	—
Grenada.	2 3/4	»	—	à	—
Id. Uitgest.			—	à	—

PARIJS, heden.

Fransche Certific.	4 1/2 pCt. fr.	—
»	3	71 [illegible]
Spanje	3	40 [illegible]
»	1 1/4	25 [illegible]

WEENEN, heden.

Metalliek	5 pCt.	—
Nationaal	5 »	—
Wissel Londen	»	—
Zilver		

TE 'S GRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.